

Schriftelijke parlementaire vraag van Volksvertegenwoordiger Luk Van Biesen aan de minister van Financiën

Art. 104, 3°,d van het WIB '92 omschrijft de erkenningsvoorwaarden waaraan culturele instellingen moeten voldoen indien ze in aanmerking willen komen om fiscaal aftrekbare giften te kunnen ontvangen.

Eén van die voorwaarden bestaat erin dat die culturele instelling voor haar werkzaamheden gesubsidieerd wordt door de Staat of door één van de gemeenschappen (met uitsluiting van de Gewesten, de provincies, de gemeenten, enz.).

Sommige culturele instellingen hebben evenwel geen enkele behoefte aan subsidiëring maar willen wel fiscaal aftrekbare giften kunnen ontvangen.

Zij worden dus verplicht om een subsidiedossier in te dienen - met alle administratieve rompslomp als gevolg - willen zij voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van art. 104, 3°, d WIB '92.

Vraag aan de minister :

1. Is het logisch dat culturele instellingen, die geen behoefte hebben aan subsidiëring, toch verplicht worden om een subsidieaanvraag in te dienen indien zij erkend willen worden als culturele instelling die fiscaal aftrekbare giften kan ontvangen in de zin van art. 104, 3°, d WIB '92?
2. Waarom werd deze voorwaarde van subsidiëring destijds ingelast in art. 104, 3°, d WIB '92?
3. Bestaat er een oplossing voor dergelijke culturele instellingen die geen subsidiëring wensen maar wel in aanmerking willen komen voor ontvangst van fiscaal aftrekbare giften?

Luk Van Biesen
Volksvertegenwoordiger